

man ikke regne paa, og det er der jo allerede gjort opmærksom paa. Man lægger Udgifterne paa § 27 til Kapitalen, og efter at man har lagt dem dertil, behandler det ærede Medlem dem igjen som Rente! Udtrykket passer ikke ganske. Men regne dem med i Marsregnskabet kan man ikke; altsaa ganske logisk tror jeg ikke, at denne Opstilling er, og den lader sig heller ikke gennemføre med Rette. Derimod savnede det ærede Medlem jaavelstom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Lovforslagets § 15 Taxtregulativer og deslige. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa lige overfor den ærede Taler, der sidst havde Ordet, og hvis Stilling jeg selvfølgelig i høi Grad paastømmer, at det, der staar i § 15, ikke er, at der skal fastsættes Taxtregulativer, men Regler, der kunne lægges til Grund for Fastsættelsen af Befordringsbestemmelser m. v. — altsaa Hovedregler. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at man havde havt 9 Aar til at forberede sig paa den Ting, og saa kunde man sagtens have havt den færdig; men han indrømmede forøvrigt, at Sagen maaste ikke var moden. Der feiler det ærede Medlem, der er allerede af det ærede Medlem for Njøbenhavns 1ste Valgkreds (C. F. Varjen) gjort opmærksom paa, at 5 Aar maa regnes fra, da man først forsøgte en Styrelse, hvor Akcenten — Overbestyrelsen — laa i Ministeriet, og beholdt de to Drifter — en paa Sjælland, og en paa Sylland-Fyn; først senere, for omtrent 3 Aar siden, gif man saa over til den nuværende Styrelsesform; det er den Tid, man har havt dem i Brug, og det er altsaa kun den Tid, man har havt til Forberedelser. Der staar iøvrigt i Paragrafen senere, og at det ikke først maa ske til den Tid, det er derfor muligt, at man kan komme til det meget tidligere, og det er meget muligt, hvis dette Forslag ikke vandrer saa hurtigt igjennem, som det jo undertiden træffer, at Forslag ikke gjør, at man saa kan komme til det, før de Herrer vente det. Det er min Mening, at det vil være heldigt i mange Maader, ogsaa lige overfor Stillingen til hele Befolkningen og dens Krav. Man kan overfor Befolkningen gjøre, hvad man vil, f. Ex. indrette en Rute til Søbjerg, give Subvention til Dampskibsfart, man kan dog være vis paa, at aldrig saasnart kommer Landmandsforsamlingen sammen, før den siger, at nu duer det ikke, nu ville vi have noget ganske Andet, nu ville vi til Bunds i Sagen og have Export-Præmier helt igjennem. Det gjør ikke saa meget for Ministeren eller Direktionen, man er jo vant til den Slags Ting; men det kunde gjerne

være, at det ikke var saa let for det høie Folkething at staa for den Slags Ting. Det ærede Medlem slog jo paa, at ved Postvæsenet toge vi Hensyn til Befolkningens Interesse; men vil man paa Jernbanevæsenet tage samme Hensyn som ved Postvæsenet — der kan man til Nød finde sig i det, fordi Budgettet staar godt — saa skulde de Herrer snart blive af med hele det Overflud, vi endnu have. Smidlertid, der kunde virkelig være Grund til ikke i dette Dieblit at foreslaa Regler for Fastsættelsen af Taxtplaner og deslige, thi dertil maa kræves, at man er moden til at gjøre det, og det er man ikke. Jeg skal sige, hvorledes det stiller sig for mig. Jeg har jo ogsaa med den Ting at gjøre. Inden man gaar dertil, ønsker jeg gjerne at fixere vore faste Forbindelser med Udlandet; af saadanne have vi 3 — under Tiden lidt flere — Sydpaar og ligesaa mange Nordpaar. Det er i høi Grad ønskeligt at faae dem fixerede og faae at vide, hvad vi maa ofre paa dem, hvorvidt vi skulle holde paa dem alle eller kunne frigjøre os for nogle af dem. Der er forskjellige andre Ting, som det er ligesaa ønskeligt at komme paa det Næne med, og i den Henseende bl. a. det, som det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen), hævdede, nemlig om der ikke bør anlægges en forskjellig Maalestof for Driften af de forskjellige Banelinier indenfor Statsbanerne. Jeg tror ikke saa meget paa, at de tildels kunne komme til at gaa over til private Baner, men jeg tror, det ærede Medlem og Andre have Ret, naar de sige, at der maa være Grund til at anlægge en forskjellig Maalestof. Jeg vil gjerne indrømme for mit Vedkommende i alt Fald, at det er først nu, da de økonomiske Forhold ere vanskelige, at Diet skærper sig den Retning, men nu ere de fuldkomment skjærpede. Vi have begyndt at gjøre op, hvilke Vinter vi drive med Underflud; det var heldigt at komme hørt deraf, men det er ikke saa let at gjøre det overfor Befolkningen. Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, jeg gjerne vilde være paa det Næne med, f. Ex. om det ogsaa er rigtigt, at vi befordre alle Passagerer til samme Taxt, hvad enten de kjøre med Al-, Person- eller Godstog, hvad man jo ikke gjør i andre Lande. Saadan kan der være adskillige andre Ting: jeg behøver ikke at nævne dem i Enkelthederne. Jeg mener kun, at jeg vil i og for sig ikke have Noget imod at komme til en Forhandling ogsaa om det Spørgsmaal, og jeg skal gjøre det. Saa snart jeg anser Sagen for moden, men jeg vil ikke foreslaa umodne Ting; jeg har set, hvilke store Vanskeligheder det har voldt at bringe dette frem, som nu ligger for her.